

Les contradiccions exposades juntament amb els desplaçaments de les relacions de força i la ruptura del repartiment del món es reflecteixen en el pla militar, del qual farem un repàs sintètic.

Xocs imperialistes a l'Àfrica i a l'Orient Mitjà

L'imperialisme europeu ha estat expulsat del Sahel (com l'americà de l'Afganistan i l'Iraq). Diversos cops d'estat han imposat governs pròxims als imperialismes xinès, rus i fins i tot turc (Burkina Faso, Guinea Conakry, Níger, Txad, i Sudan, amb una base naval russa). Els dos últims imperialismes augmenten el seu desplegament militar, després de fer costat a bàndols oposats a Líbia. Rússia desplega la seva força paramilitar Wagner a República Centreafricana (on explota mines) i Mali. La UE va intentar sense èxit sancionar al grup Wagner, sense seu oficial.

Es van reprendre els xocs entre el Marroc (secundat pels EEUU, i ara també per l'imperialisme espanyol) i el Polisario, secundat per Algèria. Malgrat ser un competidor pel gas, Rússia manté estretes relacions històriques amb Algèria, que és un dels primers compradors d'armes russes d'Àfrica. L'efervescència militar mundial fa créixer aquest lucratiu negoci.

A Etiòpia l'imperialisme occidental intenta frenar la seva pèrdua d'influència secundant el Front del Tigray, enfrontat amb el govern central al seu torn secundat per Turquia, EAU i la Xina (el seu ministre d'exteriors va visitar Eritrea, aliat del govern etiòp, al gener). L'intent d'alentiment de la interconnexió i les inversions xineses no ha aconseguit parar, de moment, la presa del Nou Renaixement, combatuda per Sudan i Egipte.

S'han empitjorats les hostilitats a Iemen, per part de l'Àrabia Saudita contra els hutis secundats per l'Iran. Els hutis han respost segrestant un vaixell emiratí carregat d'armament i aconseguint bombardejar Abu Dhabi amb drons.

L'imperialisme iranià té presència militar directa o a través de les milícies o governs afins a Síria, Líban, Gaza, l'Iraq, Iemen, Qatar, Bahrain o fins i tot l'Afganistan. La possibilitat de l'aixecament de sancions a l'Iran si es signa el pacte nuclear, empeny a EAU i a l'Àrabia Saudita a rearmar-se comprant armament als EEUU. Aquest reacostament s'ha donat també amb Qatar, que ha signat amb els EEUU diversos contractes d'armament i avions per valor de 20.000 milions de dòlars.

Augment de la tensió militar a l'Àsia

Corea del Nord ha seguit amb llançaments de míssils de llarg abast gairebé setmanals, un advertiment al món de la capacitat tecnològica xinesa, demostrada via aquest protectorat de Pequín. La Xina va llançar un míssil hipersònic que *"va donar la volta a la Terra en una òrbita baixa (...), un avanç que "va enxampar per sorpresa" els serveis d'intel·ligència estatunidencs"* (Financial Times, 16-10-2021) i Rússia va llançar un altre a l'octubre des d'un submarí (El País, 05-10-2021). Els països de l'OTAN estan ressagats en la tecnologia de míssils hipersònics però França va tractar de compensar-ho llançant un míssil amb capacitat nuclear (La Vanguardia, 26-03-2022).

Al juliol de 2021, l'imperialisme capitalista xinès amenaçava amb un *"bany de sang"* a qualsevol força estrangera que *"ens assetgi, oprimeixi o subjugui"*. Rússia i la Xina van signar el 4 de febrer de 2022 un manifest on *"denunciaven la influència americana a Europa i Àsia, reclamaven la contenció de l'OTAN i la dissolució del Aukus i consideraven els EEUU un factor desestabilitzador al món."* (La Vanguardia, 05-02-2022). Rússia recolzava la reclamació sobre Taiwan i la Xina reconeixia les

"legítimes preocupacions de seguretat" de Rússia, i que no hi hauria *"àrees de cooperació prohibides"*. Recentment Taiwan va aprovar destinar 7.700 milions d'euros a comprar armament, mentre els vols de caces xineses sobre l'illa se succeeixen, arribant als 150 en tres dies durant la setmana de la festa nacional xinesa.

L'imperialisme occidental dona suport a la guerra civil larvada de l'oposició birmana contra el govern militar, que té el suport explícit de Rússia i la Xina. El març de 2022 els EEUU han iniciat maniobres militars conjuntes amb Filipines, mentre la Xina ha anunciat un "acord de seguretat" amb les Illes Salomó, per a establir una base a només 2.000 km d' Austràlia.

Augment de la tensió militar a l'Europa de l'Est

A "El Comunista" núm. 65 vam exposar com el suport europeu a l'oposició bielorrussa per frenar la penetració de la Xina, va llançar Bielorrússia en mans de Rússia, augmentant la seva integració militar (també amb Crimea, el Donbàs i Transnístria).

Especialment des de juny de 2021 s'ha anat acumulant el potencial explosiu entorn d'Ucraïna. Mentrestant, Ucraïna reclamava accedir a l'OTAN i Moldàvia triava un govern proeuropeu. Això ha estat l'excusa perfecta per ressuscitar l'OTAN (que Macron considerava fa uns mesos en "mort cerebral") i anar escalant les provocacions mútues:

Vaixells de l'OTAN fan maniobres militars al Mar Negre amb salves d'advertiment (juny de 2021). Caces russos sobrevolen els països bàltics (juliol de 2021). Maniobres militars de l'exèrcit ucraïnès amb països de l'OTAN (juliol de 2021). Címera de l'OTAN a Kíev amb 47 països exigint que Rússia abandoni Crimea. Arrest mutu d'espies (agost de 2021). Intents russos d'evitar el pas per Ucraïna per proveir de gas a Europa, forçar l'obertura definitiva del Nord Stream 2 i la negociació de contractes a llarg termini amb Alemanya (setembre de 2021). Acumulació de tropes russes a la frontera amb Ucraïna. Expulsió mútua de diplomàtics entre UE i Rússia (octubre de 2021). Maniobres rus-bielorusses (amb caçabombarders) i de l'OTAN (novembre de 2021). Crides a Rússia perquè retirés les seves tropes de les fronteres d'Ucraïna. Sancions i exigències mútues (desembre de 2021). Declaracions diàries dels EEUU sobre les intencions d'invasió russes. Reunions i crides mútues. Enviament d'armament i tropes de l'OTAN a Bulgària i Romania. Anunci de més maniobres (gener de 2022). Ciberatacs, tancament mutu de mitjans (febrer de 2022). Cop d'estat prooccidental al Kazakhstan (gener 2022) i reeixida intervenció russa enviant 2.000 soldats gairebé immediatament, sense haver-ne de desplaçar altres ni d'Ucraïna, ni de Síria, ni d'Àfrica.

Tot aquest potencial acumulat s'ha desencadenat el 24 de febrer de 2022 amb l'ofensiva de Rússia sobre Ucraïna, després de reconèixer les repúbliques del Donbàs i escenificar la fugida de refugiats. De moment, la guerra s'allarga mentre la UE i els EEUU proporcionen mitjans econòmics i armament a Ucraïna perquè es prolongui el bany de sang. **Rússia ha posat en alerta la seva capacitat nuclear (4.447 caps).**